

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

MEHMET SALİH BALTACI BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2017/14768
Karar Tarihi : 27/11/2019

Başkan : Recep KÖMÜRCÜ
Üyeler : Engin YILDIRIM
Celal Mümtaz AKINCI
Rıdvan GÜLEÇ
Recai AKYEL

Raportör : Kamber Ozan TUTAL
Başvurucu : Mehmet Salih BALTACI
Vekili : Av. Tacettin TUNÇ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, suçta kullanıldığı iddiasıyla üçüncü kişiye ait araçların müsadere edilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 10/1/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüş bildirmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Esnaf olan başvuru, Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinde ikamet etmektedir. 34 BZ 7096 plakalı çekici ve 50 AB 485 plakalı dorse trafik sicilinde Şahin Petrol Nakliye

Turizm Gıda İnşaat Kuyumculuk İç ve Dış Ticaret Limitet Şirketi (Şirket) adına tescillidir. Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'ne göre Yüksekova Ticaret Sicili Müdürlüğüne kayıtlı Şirketin Ortaklar Kurulu üyeleri Ö.A. ve T.A.dır.

9. Uyuşturucu madde sevkiyatı yapılacağı ihbarı üzerine kolluk güçleri tarafından 34 BZ 7096 plakalı çekici ve çekiciye bağlı 50 AB 485 plakalı dorse 5/6/2015 tarihinde Çayırova-Şekerpınar otoban bağlantı yolunda durdurulmuştur. X-ray cihazı ile yapılan arama neticesinde dorse kısmına zula edilmiş ve preslenmiş hâlde 120 paket, daralı ağırlığı 62.461 g ve net olarak 59.800 g uyuşturucu madde ele geçirilmiştir.

10. Gebze Cumhuriyet Başsavcılığının (Başsavcılık) talebi üzerine Gebze 2. Sulh Ceza Hâkimliğinin 6/6/2015 tarihli kararı ile 34 BZ 7096 plakalı çekici ve çekiciye bağlı 50 AB 485 plakalı dorse hakkındaki elkoyma kararı onanmıştır. El konulan araçlar Gebze Emniyet Müdürlüğü sorumluluk sahasında tutulmuştur.

11. Başsavcılığın 7/9/2015 tarihli iddianamesi ile uyuşturucu maddeyi taşıyan araç sürücüsü şüpheli A.Y.nin 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 188. maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkraları gereğince cezalandırılması, ayrıca dört adet büyük mühürlü delil poşeti içinde, sarılmış şeffaf naylon suç eşyası ile beş adet mühürlü bez torba içindeki tüm ambalajlar ve 59.800 g eroinin 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince müsadereesine karar verilmesi talep edilmiştir.

12. Başsavcılığın 26/2/2016 tarihli iddianamesi ile aracı ve uyuşturucu maddeyi şüpheli A.Y.ye teslim eden F.B.nin de 5237 sayılı Kanun'un 188. maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkraları gereğince cezalandırılması ve dosyanın A.Y.nin yargılandığı Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesinin (Mahkeme) 2015/387 Esas sayılı dosyasıyla birleştirilmesi talep edilmiştir. Mahkeme, iddianameleri kabul ederek şüpheliler A.Y. ve F.B. hakkındaki davaları birleştirmiştir.

13. Başvurucu, Mahkeme tarafından malen sorumlu sıfatıyla davaya dâhil edilmiş ve başvurusunun vekili duruşmada beyanda bulunmuştur. Başvurucu; sanık F.B.nin kendi oğlu olduğunu, hakkında elkoyma kararı verilen çekici ve dorsenin trafik sicilinde Şirket adına kayıtlı olduğunu ve kendisinin de bu Şirketin ortağı olduğunu ifade ederek araçların iadesini talep etmiştir.

14. Cumhuriyet savcısı esas hakkındaki mütalaasında olayda kullanılan araçların Ö.A.nın ortağı olduğu Şirkete ait olduğunu ve Ö.A.nın söz konusu araçları başvurucuya sattığını beyan ettiğini belirtmiştir. Cumhuriyet savcısı; sanık A.Y.nin cezalandırılmasını, yakalanamayan sanık F.B. yönünden dosyanın tefrik edilmesini ve sanık F.B.nin aracın sahiplerinden olması nedeniyle suçta kullanılan aracın tefrik edilen dosya üzerinden değerlendirilmesini talep etmiştir.

15. Mahkeme 14/6/2016 tarihinde sanık A.Y.nin uyuşturucu madde ticareti suçundan 7 yıl 13 ay 15 gün hapis ve 18.740 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar vermiştir. Mahkeme, sanık F.B. hakkındaki yakalama emrinin infaz edilememesi nedeniyle tefrik kararı vermiştir. Mahkeme el konulan 34 BZ 7096 ve 50 AB 485 plakalı araçlara uyuşturucu maddenin zula edilmiş olması ve bu araçların nakil işinde kullanılması nedeniyle 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesi gereğince müsadereesine karar vermiştir.

16. Başvurucu, müsadere yönünden mahkeme kararını temyiz etmiştir. Yargıtay 9. Ceza Dairesi (Daire) 26/10/2016 tarihinde başvurusunun temyiz itirazlarının reddi ile araçların müsadereğine ilişkin hükmün onanmasına karar vermiştir.

17. Nihai karar 27/12/2016 tarihinde başvuru tarafından öğrenilmiştir.

18. Başvurucu 10/1/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. İlgili Mevzuat

19. 5237 sayılı Kanun'un "Uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti" kenar başlıklı 188. maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkraları şöyledir:

"(3) Uyuşturucu veya uyarıcı maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak ülke içinde satan, satışa arz eden, başkalarına veren, sevk eden, nakleden, depolayan, satın alan, kabul eden, bulunduran kişi, on yıldan az olmamak üzere hapis ve bin günden yirmibin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. (Ek cümle: 18/6/2014 – 6545/66 md.) Ancak, uyuşturucu veya uyarıcı madde verilen veya satılan kişinin çocuk olması hâlinde, veren veya satan kişiye verilecek hapis cezası on beş yıldan az olamaz.

(4) (Değişik: 27/3/2015-6638/11 md.) a) Yukarıdaki fıkralarda belirtilen uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin eroin, kokain, morfin, sentetik kannabinoid ve türevleri veya bazmorfin olması,

b) Üçüncü fıkradaki fiillerin; okul, yurt, hastane, kışla veya ibadethane gibi tedavi, eğitim, askerî ve sosyal amaçla toplu bulunulan bina ve tesisler ile bunların varsa çevre duvarı, tel örgü veya benzeri engel veya işaretlerle belirlenen sınırlarına iki yüz metreden yakın mesafe içindeki umumi veya umuma açık yerlerde işlenmesi, hâlinde verilecek ceza yarı oranında artırılır."

20. 5237 sayılı Kanun'un "Eşya müsadere" kenar başlıklı 54. maddesi şöyledir:

"(1) İyiniyetli üçüncü kişilere ait olmamak koşuluyla, kasıtlı bir suçun işlenmesinde kullanılan veya suçun işlenmesine tahsis edilen ya da suçtan meydana gelen eşyanın müsadereğine hükmolunur. Suçun işlenmesinde kullanılmak üzere hazırlanan eşya, kamu güvenliği, kamu sağlığı veya genel ahlak açısından tehlikeli olması durumunda müsadere edilir. (Ek cümle: 24/11/2016-6763/11 md.) Eşyanın üzerinde iyiniyetli üçüncü kişiler lehine tesis edilmiş sınırlı aynı hakkın bulunması hâlinde müsadere kararı, bu hak saklı kalmak şartıyla verilir.

(2) Birinci fıkra kapsamına giren eşyanın, ortadan kaldırılması, elden çıkarılması, tüketilmesi veya müsadere"sinin başka bir surette imkansız kılınması halinde; bu eşyanın değeri kadar para tutarının müsadere"sinde karar verilir.

(3) Suçta kullanılan eşyanın müsadere edilmesinin işlenen suç"u nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı ve bu nedenle hakkaniyete aykırı olacağı anlaşıldığında, müsadere"sinde hükmedilmeyebilir.

(4) Üretimi, bulundurulması, kullanılması, taşınması, alım ve satımı suç oluşturan eşya, müsadere edilir.

(5) Bir şeyin sadece bazı kısımlarının müsadere edilmesi gerektiğinde, tümüne zarar verilmeksizin bu kısmı ayırmak olanaklı ise, sadece bu kısmın müsadereğine karar verilir.

(6) Birden fazla kişinin paydaş olduğu eşya ile ilgili olarak, sadece suça iştirak eden kişinin payının müsadereğine hükmolunur."

21. 4/12/2004 tarihli 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "Tanımlar" kenar başlıklı 2. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Bu Kanunun uygulanmasında;

...

i) Malen sorumlu: Yargılama konusu işin hükme bağlanması ve bunun kesinleşmesinden sonra, maddi ve malî sorumluluk taşıyarak hükmün sonuçlarından etkilenecek veya bunlara katlanacak kişiyi,

..."

22. 5271 sayılı Kanun'un "Kamu davasına katılma" kenar başlıklı 237. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mağdur, suçtan zarar gören gerçek ve tüzel kişiler ile malen sorumlu olanlar, ilk derece mahkemesindeki kovuşturma evresinin her aşamasında hüküm verilinceye kadar şikâyetçi olduklarını bildirerek kamu davasına katılabilirler."

23. 5271 sayılı Kanun'un "Katılanın kanun yoluna başvurusu" 242. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Katılan, Cumhuriyet savcısına bağlı olmaksızın kanun yollarına başvurabilir."

2. Yargıtay İçtihadı

24. Yargıtay 20. Ceza Dairesinin 10/4/2018 tarihli ve E.2017/6680, K.2018/1902 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Katılan N.A. adına kayıtlı 34 FK 2149 plaka sayılı aracın uyuşturucu maddenin naklinde kullanıldığının anlaşıldığı ancak katılanın iyi niyetli 3. kişi olduğunun anlaşılması karşısında 5237 sayılı TCK'nın 54/1. maddesi uyarınca müsadere edilemeyeceği gözetilmeyerek aracın müsadereğine karar verilmesi, Kanuna aykırı, katılan vekilinin temyiz itirazları bu nedenle yerinde olduğundan, hükmün bozulması,

..."

25. Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 11/1/2016 tarihli ve E.2013/26699, K.2016/10 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...R. K.ya ait olup, sanık A.A.nın suçta kullandığı av tüfeğinin müsadere edilebilmesi için, TCK'nın 54/1. maddesine göre müsadereye konu eşyanın, iyiniyetli üçüncü kişilere ait

olmaması şartı bulunduğu, R.K.nın, arabanın ilerisinde beklediği, A.nın tüfeği almasına ve suçta kullanmasına rızasının olmadığı yönündeki savunması karşısında; R.K.nın ne şekilde iyi niyetli olmadığı açıklanmadan, av tüfeğinin müsadereğine karar verilmesi,

..."

26. Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 2/11/2015 tarihli ve E.2014/24535, K.2015/20976 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Ele geçen kaçak eşyanın, nakil aracının taşıma kapasitesine göre miktar veya hacim bakımından ağırlıklı bölümünü oluşturduğunun anlaşılması ve sanığın nakil vasıtasının soruşturma aşamasında alınan ifadesinde babasına, kovuşturma aşamasında alınan savunmasında ise komşusuna ait olduğunu savunmuş olması, aracı kayıt malikinin verdiği vekaletnameye dayanarak yediemin olarak teslim alanın sanığı babası olduğunun anlaşılması karşısında, aracın iyiniyetli 3. kişiye ait olup olmadığı ve 5237 sayılı TCK'nın 54/3 maddesinde düzenlenen hakkaniyet unsurunun tespiti bakımından, Kayıt maliki Ş.Y. ile aracı yediemin olarak teslim alan C.İ.nin dinlenilmesi ve aracın fiilen kim tarafından kullanıldığının kolluk marifetiyle araştırılarak sonucuna göre aracın iyi niyetli 3. kişiye ait olup olmadığı ayrıca aracın hakkaniyet açısından durumu belirlenip buna göre müsadere ya da iadesine karar verilmesi gerekirken eksik araştırma ile yazılı şekilde hüküm kurulması,

..."

B. Uluslararası Hukuk

27. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne (Sözleşme) ek 1 No.lu Protokol'ün "Mülkiyetin korunması" kenar başlıklı 1. maddesi şöyledir:

"Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir.

Yukarıdaki hükümler, devletlerin, mülkiyetin kamu yararına uygun olarak kullanılmasını düzenlemek veya vergilerin ya da başka katkıların veya para cezalarının ödenmesini sağlamak için gerekli gördükleri yasaları uygulama konusunda sahip oldukları hakka halel getirmez."

28. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre mülkiyetin kamu yararına kullanımının kontrolüne veya düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelediği elkoyma ve müsadere tedbirleri, suçla mücadele için etkili ve gerekli bir araçtır (Raimondo/İtalya, B. No: 12954/87, 22/2/1994, §§ 27, 30).

29. AİHM'e göre mülkün kamu yararına kullanılmasının kontrolü kapsamında mülke el konulması hususunda devletlerin geniş bir takdir yetkisi bulunmakla birlikte bu yetkinin devlete tanınması kişilerin mülkünden yoksun bırakılması gibi ağır bir sonuca da yol açmaktadır. Bu nedenle başvurusunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin keyfi veya öngörülemez olmaması için bazı usule ilişkin güvenceler öngörülmelidir. AİHM kişilere, keyfi müdahalelerden korunmak amacıyla mülkiyet hakkına müdahale teşkil eden tedbirlerin kanun dışı, keyfi ya da makul olmayan şekilde uygulandığına ilişkin savunma ve itirazlarını sorumlu makamlar önünde etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınması

güvencesinin sağlanması gerektiğini belirtmektedir. Bu değerlendirme ise uygulanan sürecin bütününe bakılarak yapılmalıdır (*AGOSI/Birleşik Krallık*, B. No: 9118/80, 24/10/1986, § 60; *Saccocia/Avusturya*, B. No: 69917/01, 18/12/2008, § 89; *Džinić/Hırvatistan*, B. No: 38359/13, 17/5/2016, § 68).

30. AİHM benzer bir şikâyeti ele aldığı bir kararında uluslararası uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadele için gerekli tedbirlerin alınmasına ve bu konuda devletlerin geniş bir takdir yetkisi olmasına karşın iç hukukta iyi niyetli malikin yararlanabileceği bir giderim mekanizmasının mevcut olmadığı gerekçesiyle toplumun genel yararı ile bireyin temel hakları arasındaki adil dengenin sağlanamadığı ve mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşmıştır (*Bowler International Unit/Fransa*, B. No: 1946/06, 23/7/2009, §§ 34-47).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

31. Mahkemenin 27/11/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

32. Başvurucu; müsadere konusu araçların kendi rızası ve bilgisi dışında suçta kullanıldığını, ceza yargılamasında bunun aksini gösteren somut bir delilin olmadığını, iyi niyetli üçüncü kişi olduğunu ve malen sorumlu olarak beyanı alınmadan müsadere kararının verildiğini iddia etmiştir. Başvurucu ayrıca dosyası tefrik edilen sanık F.B. hakkındaki yargılamada müsadereye karar verilmesi gerekirken beyanı alınmadan müsadere kararı verildiğini belirterek mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

33. Anayasa'nın "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

34. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucu adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin de ihlal edildiğini ileri sürmekte ise de iddialarının özünü araçların müsadere edilmesi nedeniyle mülkten yoksun kalması oluşturduğundan şikâyetlerinin bir bütün olarak mülkiyet hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

35. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

36. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğinden şikâyet eden bir kimse, önce böyle bir hakkının var olduğunu kanıtlamak zorundadır (*Mustafa Ateşoğlu ve diğerleri*, B. No: 2013/1178, 5/11/2015, §§ 49-54). Bu nedenle öncelikle başvurunun Anayasa'nın 35. maddesi uyarınca korunmayı gerektiren mülkiyete ilişkin bir menfaate sahip olup olmadığı noktasındaki hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekir (*Cemile Ünlü*, B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26; *İhsan Vurucuoğlu*, B. No: 2013/539, 16/5/2013, § 31). Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20).

37. Somut olayda müsadereye konu araçların trafik sicil kaydına dair bir belge Anayasa Mahkemesine sunulmamıştır. Mahkeme dosyası üzerinden yapılan incelemede araç takyidat raporuna göre söz konusu araçların Şirket adına kayıtlı olduğu görülmüştür. Bununla birlikte Şirketin ortağı Ö.A. ceza yargılamasındaki beyanında araçları başvuruca sattığını ifade etmiştir. Yine başvuruca, Mahkeme tarafından araç sahibi olarak kabul edilerek malen sorumlu sıfatıyla ceza yargılamasına dâhil edilmiştir. Ayrıca Daire, başvurunun müsadere kararına ilişkin temyiz talebini inceleyerek dosya içeriğine göre temyiz itirazlarının reddi ile müsadereenin usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle kararı onamıştır. Bu hâliyle ceza yargılaması sürecinde derece mahkemelerince müsadere konusu araçların başvuruca ait olduğunun kabul edildiği dikkate alındığında başvurunun Anayasa'nın 35. maddesi anlamında mülkiyet hakkının mevcut olduğunda tereddüt bulunmamaktadır.

b. Müdahalenin Varlığı ve Türü

38. Anayasa Mahkemesi daha önce müsadere veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yönündeki tedbirlerin mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiğini kabul etmiş, mülkten yoksun bırakma sonucuna yol açsa dahi niteliğini ve amacını gözetererek müdahaleleri mülkiyetin kamu yararına kullanılmasının kontrolüne veya düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelemiştir (*Bekir Yazıcı* [GK], B. No: 2013/3044, 17/12/2015 § 57; *Mahmut Üçüncü*, B. No: 2014/1017, 13/7/2016, §§ 67-70; *Eyyüp Baran*, B. No: 2014/8060, 29/9/2016, §§ 62-67; *Fatma Çavuşoğlu ve Bilal Çavuşoğlu*, B. No: 2014/5167, 28/9/2016, §§ 58-62).

39. Somut olayda da bu ilkelerden ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır. Dolayısıyla başvuruca ait araçların uyuşturucu madde naklinde kullanıldığı gerekçesiyle müsadereesine karar verilmesinin mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği açık olup başvuruca ait araçların suçta kullanılmasını önlemeyi amaçlayan müdahalenin üçüncü kural çerçevesinde incelenmesi uygun görülmüştür.

c. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

40. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

41. Anayasa'nın 35. maddesinde mülkiyet hakkı sınırsız bir hak olarak düzenlenmemiş, bu hakkın kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabilceğı öngörölmüştür. Mülkiyet hakkına müdahalede bulunulurken temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Anayasa'nın 13. maddesinin de gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Dolayısıyla mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için müdahalenin kanuna dayanması, kamu yararı amacı taşıması ve ayrıca ölçölülük ilkesi gözetilerek yapılması gerekmektedir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, § 62).

i. Kanunilik

42. Mülkiyet hakkına yönelik müdahalelerde ilk incelenmesi gereken ölçüt kanuna dayalı olma ölçütüdür. Bu ölçütün sağlanmadığı tespit edildiğinde diğcr ölçütler bakımından inceleme yapılmaksızın mülkiyet hakkının ihlal edildiğı sonucuna varılacaktır. Müdahalenin kanuna dayalı olması, müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabilir, belirli ve öngörülebilir kanun hükümlerinin bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.* [GK], B. No: 2014/6192, 12/11/2014, § 44; *Ford Motor Company*, B. No: 2014/13518, 26/10/2017, § 49; *Necmiye Çiftçi ve diğcrleri*, B. No: 2013/1301, 30/12/2014, § 55).

43. Müsadece 5237 sayılı Kanun'un "Güvenlik Tedbirleri" başlıklı İkinci Bölüm'ünde düzenlenmiştir. Bu Kanun'un 54. maddesinde "eşya müsaderesi" ve 55. maddesinde ise "kazanç müsaderesi" hüküm altına alınmıştır. 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesinin gerekçesinde müsadere, bir şeyin mülkiyetinin devlete geçmesini sonuçlayan bir yaptırım olarak tanımlanmış ve müsaderenin hukuki niteliğinin bir güvenlik tedbiri olduğunun kabul edildiğı belirtilerek müsadereye hükmedilmesi için bir suçun işlenmesi zorunlu olmakla birlikte bu suçtan dolayı bir kimsenin cezaya mahkûm edilmesinin gerekmediğı açıklanmıştır (*Eyyüp Baran*, § 69).

44. Başvuru konusu olayda müsadere kararının 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesi uyarınca araçlara zula edilmiş olması ve araçların nakil işinde kullanılması gerekçesiyle verildiğı görölmektedir. Bu kanun hükmünün belirli, öngörülebilir ve ulaşılabilir olduğunda bir tereddüt bulunmadığından müdahalenin kanuni bir dayanağı mevcuttur.

ii. Meşru Amaç

45. Anayasa'nın 13. ve 35. maddeleri uyarınca mülkiyet hakkı ancak kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilir. Kamu yararı kavramı, devlet organlarının takdir yetkisini de beraberinde getiren bir kavram olup objektif bir tanıma elverişli olmayan bu ölçütün her somut olay temelinde ayrıca değcrlendirilmesi gerekir (*Nusrat Kûlah*, B. No: 2013/6151, 21/4/2016, §§ 53, 56; *Yunis Ağlar*, B. No: 2013/1239, 20/3/2014, §§ 28, 29).

46. Müsadece ile suçta kullanılan, kullanılmak üzere hazırlanan veya suçtan elde edilen eşyanın mahkûmiyete rağmen suçlunun elinde bırakılmamasıyla suçtan gelir elde edilmemesi, ayrıca suçla ilgili veya bizzatihi suç teşkil eden eşyanın ülke ekonomisi, kamu düzeni ve güvenliğı ile toplum ve çevre sağlığı bakımından arz ettiğı tehlikelerin önlenmesi amaçlanmıştır. Böylece suçla mücadelede caydırıcılığın sağlanması, yeni suçların işlenmesinin önüne geçilmesi ve suçla konu tehlike arz eden mülkün kullanılması ile dolaşımının engellenmesi hedeflenmektedir (*Fatma Çavuşoğlu ve Bilal Çavuşoğlu*, § 69).

47. Suçla mücadele çerçevesinde müsadere tedbirinin önemli ve gerekli bir araç olduğu kuşkusuzdur. Bu bağlamda suçta kullanılan eşyanın müsaderesiyle suçla mücadelede caydırıcılığın sağlanması ve yeni suçların işlenmesinin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Somut olayda uyuşturucu madde ticareti suçunda kullanıldığı gerekçesiyle çekici ve dorse hakkında müsadere tedbiri uygulanmıştır. Böylelikle suçla mücadelede caydırıcılığın sağlanması ve yeni suçların işlenmesinin önüne geçilmesi hedeflenmektedir. Dolayısıyla müdahalenin kamu yararına dayalı meşru bir amacının olduğu kuşkusuzdur.

iii. Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

48. Son olarak kamu makamlarınca başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyle gerçekleştirilmek istenen amaç ile bu amacın gerçekleştirilmesi için kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisinin olup olmadığı değerlendirilmelidir.

49. Ölçülülük ilkesi *elverişlilik*, *gereklilik* ve *orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen müdahalenin ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, *gereklilik* ulaşılmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2014/176, K.2015/53, 27/5/2015; E.2016/13, K.2016/127, 22/6/2016, § 18; Mehmet Akdoğan ve diğerleri, B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 38).

50. *Orantılılık* ilkesi gereği kişilerin mülkiyet hakkının sınırlandırılması hâlinde elde edilmek istenen kamu yararı ile bireyin hakları arasında adil bir dengenin kurulması gerekmektedir. Bu adil denge, başvurunun şahsi olarak aşırı bir yüke katlandığının tespit edilmesi durumunda bozulmuş olacaktır. Müdahalenin orantılılığını değerlendirirken Anayasa Mahkemesi; bir taraftan ulaşılmak istenen meşru amacın önemini, diğer taraftan da müdahalenin niteliğini, başvurunun ve kamu otoritelerinin davranışlarını gözönünde bulundurarak başvurucuya yüklenen külfeti dikkate alacaktır (Arif Güven, B. No: 2014/13966, 15/2/2017, §§ 58, 60; Osman Ukav, B. No: 2014/12501, 6/7/2017, § 71).

51. Mülkiyet hakkına yapılan bir müdahalenin Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine göre ölçülü olabilmesi için her şeyden önce bu tedbirin öngörülen kamu yararı amacını gerçekleştirmeye elverişli olması zorunludur. Diğer taraftan müdahalede bulunulurken takip edilen kamu yararı amacını gerçekleştirmeye en uygun aracın seçilmesi gerekmektedir. Bu alanda hangi araçların tercih edileceği ise öncelikli olarak daha isabetli karar verebilecek konumda olan ilgili kamu makamlarının yetkisindedir. Bu nedenle hangi aracın tercih edileceğinin belirlenmesi hususunda idarelerin belli ölçüde takdir yetkisi bulunmaktadır. Ne var ki seçilen aracın gerekliliğine ilişkin olarak idarelerin sahip olduğu takdir yetkisi sınırsız değildir. Tercih edilen aracın müdahaleyi ulaşılmak istenen amaca nazaran bariz bir biçimde ağırlaştırması durumunda Anayasa Mahkemesince müdahalenin gerekli olmadığı sonucuna ulaşılması mümkündür. Ancak Anayasa Mahkemesinin bu kapsamda yapacağı denetim, seçilen aracın isabet derecesine yönelik olmayıp hak ve özgürlükler üzerinde oluşturduğu müdahalenin ağırlığına dönüktür (bazı değişikliklerle birlikte bkz. Hamdi Akın İpek, B. No: 2015/17763, 24/5/2018, § 108; Hanife Ensaroğlu, B. No: 2014/14195, 20/9/2017, § 67).

52. Anayasa'nın 35. maddesi usule ilişkin açık bir güvenceden söz etmemektedir. Bununla birlikte mülkiyet hakkının gerçek anlamda korunabilmesi bakımından bu madde, Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da ifade edildiği üzere mülk sahibine müdahalenin kanun dışı veya keyfi ya da makul olmayan şekilde uygulandığına ilişkin savunma ve itirazlarını sorumlu makamlar önünde etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınması güvencesini kapsamaktadır. Bu değerlendirme ise uygulanan sürecin bütününe bakılarak yapılmalıdır (*Züliye Öztürk*, B. No: 2014/1734, 14/9/2017, § 36; *Bekir Yazıcı*, § 71).

53. Ayrıca mülkiyet hakkına müdahaleye yol açan tedbirlerin keyfi veya öngörülemez biçimde uygulanmaması gerekmektedir. Aksi takdirde mülkiyet hakkının etkin bir biçimde korunması mümkün olmaz. Bu sebeple kamu makamlarınca başvuru eylemi ile tedbire yol açan kanuna aykırılık arasında bağlantı olduğunu gösteren makul bir değerlendirme yapılmalıdır. Bu bağlamda elkoyma veya müsadere gibi tedbirler yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalelerin bireyin menfaatleri ile kamunun yararı arasında olması gereken adil dengeyi bozmaması için suça veya kabahate konu eşyanın malikinin davranışı ile kanunun ihlali arasında uygun bir illiyet bağının olması ve *iyi niyetli* eşya malikine eşyasını -tehlikeli olmaması kaydıyla- geri kazanabilme olanağının tanınması veya iyi niyetli malikin bu nedenle oluşan zararının tazmin edilmesi gerekmektedir (*Bekir Yazıcı*, §§ 31-80; *Hanife Ensaroğlu*, § 66; *Hamdi Akın İpek*, § 115).

54. 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, iyi niyetli üçüncü kişilere ait olmaması koşuluyla kasıtlı bir suçun işlenmesinde kullanılan veya suçun işlenmesine tahsis edilen ya da suçtan meydana gelen eşyanın müsadere edilebileceği belirtilmiş; ayrıca kamu güvenliği, kamu sağlığı veya genel ahlak açısından tehlikeli olması durumunda suçun işlenmesinde kullanılmak üzere hazırlanan eşyanın da müsadere edileceği hüküm altına alınmıştır. Aynı maddenin (2) numaralı fıkrasında belirli koşullarda eşya değerinin müsadere edilebilmesi olanaklı kılınmış; (3) numaralı fıkrasında ise bir ölçülülük kriteri getirilerek suçta kullanılan eşyanın müsadere edilmesinin işlenen suça nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı, bu nedenle hakkaniyete aykırı olacağı anlaşıldığında müsadere kararı verilmeyebileceği yönünde bir güvence sağlanmıştır. Bu maddenin (4) numaralı fıkrasında ise üretimi, bulundurulması, kullanılması, taşınması, alım ve satımı suç oluşturan eşyanın müsadere edileceği belirtilmiştir. Maddenin (5) numaralı fıkrasında, kısmi müsadere ve (6) numaralı fıkrasında ise payın müsaderesi düzenlenmiştir (*Eyyüp Baran*, § 80).

55. Türk hukuk sisteminde müsadereye ilişkin olarak karşılaştırmalı hukuktaki uygulama ve düzenlemelere benzer bazı güvence ölçütleri bulunmaktadır. Buna göre kasıtlı bir suçun işlenmesinde kullanılan veya suçun işlenmesine tahsis edilen ya da suçtan meydana gelen eşyaların iyi niyetli üçüncü kişilere ait olması durumunda müsadere edilemeyeceği, belirli durumlarda eşya değerinin müsadere edilebileceği, ölçülü olmaması durumunda suçta kullanılan eşyaların müsadere edilmeyebileceği, eşyanın tamamı yerine kısmen veya ilgili payının müsaderesine karar verilebileceği yönündeki söz konusu hükümler, mülkiyet hakkından yoksun bırakmaya yol açan müsaderenin bireylere aşırı bir külfet yüklemek ve bireyin menfaatleri ile kamunun yararı arasında bulunması gereken adil dengenin bozulmasını önlemek amacıyla getirilmiş düzenlemelerdir (*Eyyüp Baran*, § 81).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

56. Müsadere yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin suçla mücadelede caydırıcılığın sağlanması ve yeni suçların işlenmesinin önüne geçilmesi yönündeki amacı gerçekleştirmek için *elverişli* bir araç olduğunda tereddüt bulunmamaktadır.

57. Müdahalenin *gerekliliği* bakımından ise öncelikle yukarıda da değinildiği üzere suçla mücadele çerçevesinde hangi araçların seçileceği konusunda kamu makamlarının geniş bir takdir yetkisinin olduğunu belirtmek gerekir. Somut olayda müsadereye konu çekici ve dorsenin uyuşturucu madde ticareti suçunda nakil aracı olarak kullanıldığı sabittir. Uyuşturucu madde ticareti suçuyla mücadele kapsamında nakil vasıtası olarak kullanılan çekici ve dorsenin müsadereyi bir zorunluluk teşkil etmektedir. Suçla mücadele amacına müsadere dışında daha hafif bir müdahale, başvuru konusu olay özelinde mümkün değildir. Dolayısıyla belirtilen gerekçeler ve kamu makamlarının bu alandaki takdir yetkileri dikkate alındığında somut olayın koşulları altında müdahalenin *gerekliliği* hususunda yapılan değerlendirmenin aksi bir sonuca ulaşmayı gerektirecek bir nedeni bulunmamaktadır.

58. Somut olaydaki müdahalenin ölçülülüğünün değerlendirilmesi bakımından asıl önem taşıyan ölçüt *orantılılıktır*. Öngörülen tedbirin maliki olağan dışı ve aşırı bir yük altına sokması durumunda müdahalenin orantılı ve dolayısıyla ölçülü olduğundan söz edilemez. Bu itibarla, uygulanan tedbirle başvurucuya aşırı ve orantısız bir yük yüklenip yüklenmediğinin tespiti gerekmektedir.

59. Bu bağlamda ilk olarak başvurucuya uygulanan tedbire karşı iddia ve savunmalarını etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınıp tanınmadığı değerlendirilmelidir. İddianamede malen sorumlu sıfatıyla yer almasa da başvurucunun kovuşturma sırasında Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen yargılamaya katılma olanağı bulduğu görülmektedir. Başvurucu 14/6/2016 tarihli duruşmada avukatı ile temsil edilerek savunma ve itirazlarını ileri sürebilmiştir. Ayrıca başvurucu Mahkeme tarafından verilen müsadere kararını temyiz edebilmiştir. Her ne kadar başvurucu, beyanı alınmadan müsadere kararı verildiğini öne sürmüş ise de başvurucu vekilinin Mahkemece dinlenerek beyanlarının duruşma tutanağına geçirildiği görülmüştür.

60. İkinci olarak mülkiyet hakkının ihlali iddiasına konu çekici ve dorsenin uyuşturucu madde ticareti suçunda kullanıldığı derece mahkemelerince tespit edilmiş bir olgudur. Yine uyuşturucu maddenin dorseye zula edilmiş ve preslenmiş hâlde yakalandığı da belirlenmiştir. Nitekim başvurucu da bu olguları inkâr etmemektedir.

61. Başvurucunun temel şikâyeti, iyi niyetli üçüncü kişi konumunda olduğu için kanun gereği müsadere edilmesi mümkün olmamasına rağmen maliki olduğu çekici ve dorsenin müsadere kararına karar verilmesine ilişkinidir.

62. Müsadere kararının verilmesine yol açan olayda başvurucu hakkında herhangi bir suç isnadında bulunulmadığı anlaşılmaktadır. Başsavcılık tarafından düzenlenen iddianamede aracın şoförünün cezalandırılması talep edilmiş, bununla birlikte çekici ile dorsenin müsadere kararına ilişkin bir talepte bulunulmamıştır. Mahkeme, başvurucuyu malen sorumlu sıfatıyla yargılamaya dâhil etmiş ve vekilinin beyanını almıştır. Yapılan yargılama sonucunda Mahkeme; araç şoförü olan sanığın cezalandırılmasına, uyuşturucu maddenin araca zula edilmiş olması ve araçların nakil işinde kullanılması gerekçesiyle araçların müsadere kararına karar vermiştir. İyi niyetli üçüncü kişi olması nedeniyle araçların müsadere edilemeyeceği itirazıyla müsadere yönünden başvurucu tarafından temyiz edilen karar Daire tarafından onanmıştır.

63. Mahkemenin müsadereye ilişkin kararının gerekçesi incelendiğinde araçlara uyuşturucu madde zula edilmesi ve araçların nakil işinde kullanılması nedeniyle müsadereye hükmedildiği görülmektedir. Bunun dışında Mahkemenin müsadere kararı gerekçesinde başvurunun iyi niyetli üçüncü kişi konumunda olup olmadığına dair herhangi bir tartışmanın yapılmadığı anlaşılmaktadır. Aynı şekilde başvurunun iyi niyetli malik olduğu iddiasına dayalı temyiz itirazları da Daire tarafından karşılanmamıştır.

64. Bu itibarla 5237 sayılı Kanun'un 54. maddesinin (1) numaralı fıkrasında belirtildiği üzere müsadere kararı verilebilmesi için eşyanın iyi niyetli üçüncü kişilere ait olmaması koşulu aranmasına ve yerleşik Yargıtay içtihadına (bkz. §§ 24-26) rağmen başvurunun tutum ve davranışları ile müsadere kararına yol açan kanuna aykırılık arasındaki bağlantının derece mahkemelerince makul bir değerlendirme ile ortaya konmadığı anlaşılmaktadır. Başvurunun müsadereye konu araçların maliki olduğu ve araçların suçta kullanıldığını bilmediği iddiası derece mahkemelerince tartışılmamış, bu kapsamda makul bir değerlendirme yapılmamıştır. Ayrıca iyi niyet iddiasındaki eşya malikine eşyasını geri kazanabilmesi veya zararının tazmin edilmesi imkânının sağlanmadığını da belirtmek gerekir.

65. Sonuç olarak müsadere tedbirinin uygulanmasında meşru bir amacın mevcut olduğu ve bu alanda kamu makamlarının geniş bir takdir yetkisinin de bulunduğu kabul edilmekle birlikte somut olay bağlamında mülkiyet hakkının gerektirdiği yeterli usule ilişkin güvencelerin sağlanmadığı dikkate alındığında mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyle başvurucuya şahsi olarak aşırı ve orantısız bir külfet yüklenmiştir. Dolayısıyla başvurunun mülkiyet hakkı ile kamu yararı arasında olması gereken adil dengenin başvuru aleyhine bozulduğu sonucuna varılmıştır.

66. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

67. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

68. Başvurucu, yeniden yargılama talebinde bulunmuştur.

69. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Mahkeme diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına da işaret etmiştir (*Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

70. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

71. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin 1 numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca, ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak, ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde, usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir karar kendisine ulaşan mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir. (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), §§ 57-59, 66, 67).

72. İncelenen başvuruda, başvuru tutum ve davranışları ile müsadere kararına yol açan kanuna aykırılık arasındaki bağlantının derece mahkemelerince makul bir değerlendirme ile ortaya konulmaması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

73. Bu durumda mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

74. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 257,50 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.732,50 TL tutarındaki yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2015/387, K.2016/319) GÖNDERİLMESİNE,

D. 257,50 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.732,50 TL tutarındaki yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 27/11/2019 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL